Ad Illuſtr.^{mum} ac Reuer.^{mum} D. D.

LVDOVICVM

CARD. LVDOVISIVM

S. R. E. CAMERARIVM.

PRAEFATIO.

Latonicorum nonnulli Mundi inferioris fluxam, caducamq. naturam non rem vllam eſſe ſolidam, atque conſtantem, ſed vmbram, atque imaginem repercuſſu rerum immortalium effictam cenſuerunt. Primam enim rerum materiam ſpeculum non bene expolitum eſſe putarunt, quod pro vario rerum cœleſtium obiectu nō veras formas rerum corporatarum educeret, ſed imagines redderet vna ſimilitudine veri coloratas, ſine calore, & ſanguine veritatis. Contra Phyſicorum aliqui ità naturam eorū, quæ ſenſu percipimus agnouerunt, vt res abſtractas à ſenſibus inter nuda mentis noſtræ ſimulacra, atq; anilia terriculamenta poſuerint. At ego Platonicis hiſce, phyſicisq. reiectis ità naturam aſtruo cum Ariſtotele, vt ne

que in ea similitudinem rerum diuinarum expressam Platoni negauerim satis gnarus, cum supremus naturæ artifex hominem fingeret, in ipsius mente speciem suæ pulchritudinis insedisse, in qua defixus ad ipsius similitudinem artem, manumq. direxit in luto. Imò verò Platonis Ideas poeticè etiam sequutus, vt ex veteri more antiquis fabularum inuolucris nouæ tuæ fœlicitatis veritatem euoluerem, LVDOVISIAE familiæ signum, siue potius mentem, atque ingenium tuum in speculi modum effinxi, atque proposui, quod in eo maiestas supremæ potestatis, clementia pacatissimæ tranquillitatis, largitas beneficentiæ singularis, quasi repercussu trium cælestium non Deorum, sed Idearum expressa, mortalibus omnibus elucescat. Ad cuius imperium clementia allicimur, cuius clementiam beneficijs experimur. Ego sanè Potestatem tuam, totius Orbis terræ procuratione, ac summi Imperij gubernatione districtam, leuioribus his otiosæ sapientiæ curis interpellare non fuissem ausus, nisi clementia fecisset aditum maiestati, imò verò neque clementiam ipsam adijssem, nisi humanitatis tuæ muneribus excitatus, ex quorum, vt ita dicam, in me repercussu, sicuti lumen gloriæ tuæ resplenduit diuturnius, sic mea hæc gratiarum actio in his carminibus, quasi laudum tuarum breuissima Echo resilijt.

REPER-

REPERCVSSVS FVLMINIS

Siue

FVLGVRATOR ORBIS

Ode I.

De Poteſtate Illuſtriſſimi Principis

LVDOVICI CARDINALIS

L V D O V I S I I.

INGE criſpato rutilans ab igne
Dædalis fulmen radijs, triſulco
Aureę fulgur geniale Romę
Finge ſub auro.
Finge: ſubiecto LVDOVICVS oſtro
Aeris in morem geminante lucem
Flexiles flammas legit, & gemello
Fulmine ludit.

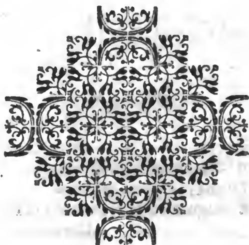
Arcis ò custos bona Vaticanæ
  Flamma, gemmantem vigilans tiaram
  Imperantis GREGORII, Quirinæ
    Fabra dici.
Non sub Aetnæo tibi dirus antro
  Mulciber sæuas sociauit iras,
  Sed suos virtus opifex ab astris
    Iungit amores.
Orbibus tædam superis rubentem
  Horruit tellus, eadem benigne
  Orbe sub LVDOVISIO reflexum
    Fulmen amauit.
Nempe placasti LVDOVICE Cœli
  Noxios ignes: posuit furores
  Quando vibratum tua temperauit
    Purpura fulmen.
Iuppiter flammam quoties minacem
  Sanguine extinxit ferus immerenti,
  Et facem faetamradijs, cruento
    Pectore mersit.
Terna gentili melius sub ostro
  Tela tu mergis, patriæq; miti
  Purpuræ succo, iaculanda cordi
    Spicula mollis.

Pro-

Prome felici rubefacta riuo
Fulgura: En vltro patuere corda:
Flamma quos isthæc LVDOVICE tangit
Murice tingit.
Regia hoc vri velit igne laurus:
Fulminum laurus domitrix superba
Huic adorantes tremulo reclinat
Vertice frondes.
Gemmat ad faustas diadema Regum
Fulminis LVDOVISII fauillas:
Si facis ridet coma Romulęæ
Sceptra renident.
Tuque pennati gregis Imperatrix
Flammei quondam iaculi satelles,
Disce nunc LVDOVISII vocari
Armiger ales.
Cæsarum felix volucris, volucrum
Cæsar ò ales, superis rebelles
Aurea magniface LVDOVICI
Disijce turmas.
Sentiant flammas speculo retortas
Sensit vt Phæbo cinefacta, pubis
Romulæ classis, Siculo rotante
Fulgura vitro.

8

Finge formoſo pretioſa crine
Artifex lucis radiantis ignis,
Mollia ò LVDOVISIO ſub auro
Fulgura finge.

RE-

REPERCVSSVS TRIDENTIS

Siue

PACATOR VRBIS

Ode II.

De Tranquillitate morum Ill.mi Principis

LVDOVICI CARDINALIS

LVDOVISII.

Purpuranti ſplendida carbaſo
Triceps marinæ tu quoq; cuſpidis
Imago, frænatis ſonori
Aequoris imperioſa monſtris.
Pacale ſignum, quo freta temperat
Tumultuantis marmoris arbiter,
Nimbis catenatis & aulæ
Aeoliæ populo ſilente.

I mu-

I muricati ſtemmatis in ſinum,
Pacator Vrbis quod LVDOVISIVS
Rex cordium almus, corq; Regum
Ventilat Auſonias per arces.
Inſanienti cærula claſſico,
Olim libido ſuſtulit impotens
Vexilla deplorata Martis,
Et ſociæ fera ſigna mortis.
Fumaſtis enſes ſanguine barbaro,
Vndaſtis iræ ſanguine ciuico:
Emi ſed iſto, parce Roma
Aurea pax potuit cruore.
Pax alta terris ſydera fœderans,
Sequeſtra luctus pax LVDOVISIA:
Proh quæ refulſit pacis obſes
GREGORIÆ, LVDOVICVS, Iris?
Iris ſerena cyclade diſcolor,
Iris parenti lumine concolor,
Quam Dardano ridente Cœlo
Sol PATRVVS ſine nube pinxit.
Timenda lymphis tela furentibus,
Amata Nymphis ſigna nitentibus,
Princeps natantum quæ colorat,
Purpureo rutilate campo.

Quis

Quis mugientes pectore turbido
Laxet procellas? Vrbe tridentiger
Tranquillitatis mulcet aureę
Indociles LVDOVICVS æstus.

Dites auari gurgitis incolæ
Huc ferte Ponti gemmea munera
Et sceptra picturata vestri
Nereides decorate Regis.

RE-

REPERCVSSVS RASTRI

Siue

LARGITOR BONORVM

Ode III.

De Beneficentia Illustrissimi Principis

LVDOVICI CARDINALIS

LVDOVISII.

VPERBA mole turrium comantium,
Superba prole cœlitum nitentium,
Potens trilinguis alma Diua cuspidis
Comata fronde cui virente fertilem
Coronat Ida pampinosa verticem,
Sonora cui sacratus æra Dindimus
Procul remurmurante pulsat æthere,
Latina tecta, nubibusq; proximas
Domos reuiso fortium Quiritium

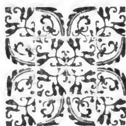
Hono-

Honoribus vocata LVDOVISIIS.
Siſtite magnanimi iugales,
Indomiti nemorum Tyranni,
Soluite fręna gemmea fræna.
Dominæ crines ſubdite Romæ,
Fulgurantes.
Ego illa prodigis onuſta mercibus,
Poloque liberalis & ſolo Dea,
Parens opima, germinumq; ſyderis.
Parens coruſca ſyderumq; germinis:
Benignitatis ipſa LVDOVISIAE.
Micantiora ſole fingo ſæcula.
Ite raſtra fæta donis,
Ite raſtra digna rege,
Arare docta muricem
Ite LVDOVISIVM per oſtrum;
Nata purpura feraci,
Lux honorum pullulabit,
Germinabit fax amorum.
Diu, expetite ſyrmati en ades ſacro,
Amice Cælo, & inuidende regibus
Ades Latina LVDOVICE fauſtitas.
Ocelle Romulęe, Flos & imperi.
Tuas Erythra purpurata fluctibus

Opes colorat, aureoq; murmure,
Corusca dona Gangis vnda destinat.
At ipsa cesso? funde, funde diuite
Beatiora dona dextra, cuspide.
Ite rastra fęta gemmis,
Ite rastra digna Diuis,
Sulco nobiliore,
Ite LVDOVISIVM per ostrum.
Nata purpura feraci,
Lux honorum pullulabit,
Germinabit fax amorum.
Quid immoror? minacis ille fulminis,
Vibrator altus & faber tonitrui
Tibi magistra Principum imperantium
Redonat axe LVDOVICE fulgura
Deusq; cærulantis ille fuscinæ
Potente terra verberata cuspide.
Equi iubata colla, cui tremens tulit,
Decora signa pacis, & maris dedit.
Quid ipsa cesso? Lude cuspis aurea.
Ite rastra fœta luce
Ite rastra digna sole
Aurea rastra prodiga rastra
Luminosa rubenti,

Ite

Ite criſpiſulca campo.
Nata purpura feraci
Lux honorum pullulabit
Germinabit fax amorum
Aureiq; redibit,
Indulgentia ſæcli.
Orbe ſecto ſors auara,
Iam multiplices fecerat olim,
Dimidiato munere Reges.
Tibi LVDOVICE virtus
Opifex regni, conſcia recti,
Indiuiſum dedit imperium:
Tibi ſic vni debita, mundum
Beant ſigna ter aurea,
Raſtra opulentant,
Fuſcina placat,
Fulmen amicat.

Imprimatur si videbitur Reuerendiss. P. M. Sacri Palatij Apost.

A. Episc. Carin. Vicesg.

Imprimatur.

Fr. Gregorius Donatus Rom. Mag. & Reuerendiss. P. F Hyacinthi Petronij Rom. S. P. A. M. Socius, Ord. Præd.

